Написав Артемук Мирослава
Неділя, 13 листопада 2022, 07:42

Я досить часто говорю про біль.
Дехто це не може зрозуміти.
Дехто скаже: «Що ти робиш? Стій!
Можна ж і про інше говорити.»

Так, я згідна. Можна і про інше…
Але хто не відчуває біль?
Змучених, згорьованих є більше,
Тож прошу, мене ти зрозумій.

Скільки в світі є сьогодні бідних
Не фізично. Бідних на любов.
Теплотою серця не зігрітих,
Яких хоче укріпити Бог.

Скільки є поранених душею
Від образ, від болю, від біди,
Скільки є самотніх… Ти сьогодні
Порахуй, і розумом збагни,

Що цим людям хочеться почути?
Що шукає зболена душа?
Вона хоче теплоту відчути,
Розуміння, крихітку добра.

Я не хочу докоряти ближнім,
Є й без мене вдосталь вчителів…
Хочу я всім людям послужити
Тим, чим Бог мене тут наділив.

Я всім серцем хочу потішати…
Не шкодую я свого тепла,
Хочу з ближнім ношу розділяти
Щоб душа у когось ожила.

Хочу розправляти людям крила,
Підкріпляти тих, хто майже впав,
Тих, кому іти уже не сила,
Хто спочинку вже давно не мав.

Хочу людям повертати радість.
Біль чиюсь на двоє розділить
Щоб ніхто з людей не зміг зламатись
А міг далі рухатись і жить.

Як сьогодні труднощів багато…

І так мало є таких людей,
Які можуть серце розказати,
Які плачуть в темноті ночей.

Як багато є таких сьогодні
Хто давно ховає свою біль,
Тих хто відчувають, що самотні,
Що нема підтримки у біді.

І для цих людей завжди пишу я,
Щоб сказати: « Ви є не одні»!
З вами поруч ближній ваш сумує,
З вами поруч завжди будуть ті

Хто проходив через ту долину
По якій сьогодні йдете ви.
Бог завжди пошле для вас людину,
Щоб усе пройти ви тут змоги.

Я так часто говорю біль,
І не всі це можуть зрозуміти,
Та допоки я на цій землі
Завжди буду все це говорити.

Щоб для когось радість принести
І теплом душевним поділитись,
Щоб в холодні і в самотні дні
Обійнявши ближнього – зігрітись.

Тож сьогодні зрозумій, мій друже
І мене так строго не суди…
Коли в тебе в серці рана буде
Опускати руки не спіши.

Ти в проблемах зовсім не самотній,
Просто свої очі підійми,
І спрямуй у небо ти свій погляд
й істину просту , мій друг , збагни

Все, що Бог тобі тут допускає
Він уже для когось допускав,
І коли душа твоя страждає
Знай, що хтось, уже перестраждав.

Й він сьогодні ділиться з тобою
Тим, що сам пройшов і пережив,

Він розділить твою біль з тобою
Й дасть тобі частинку своїх сил.

Ми усе тут зможемо здолати,
Якщо будем все долать разом.
І тому, спішу я потішати
Тих, хто падав під своїм хрестом.

Разом набагато ми сильніші,
Разом легше йти серед тривог.
Ти не бійся, друже, сміливіше,
Всіх нас об’єднав великий Бог.

Так. Сьогодні труднощів багато.
І багато мають в серці біль.
Тож сьогодні буду я писати,
Щоб комусь додати нових сил.
Амінь.11.11.2022р.